

Hvala Bogu, da je nam kristjanom dano Sveto pismo in v njem Božja beseda, ki »je živa in dejavna, ostrejša kakor vsak dvorezen meč in zareže do ločitve duše in duha, sklepov in mozga ter presoja vzgibe in misli srca. Ni je namreč stvari, ki bi bila Bogu nevidna. Pred njegovimi očmi je vse razgaljeno in odkrito. Njemu bomo dajali odgovor« (Heb 4,12-13).

(PK)

Poslanica 33. Tedna za življenje – Korajža velja! Za več veselja do življenja.

Vsi radi živimo, čeprav se tega pogosto niti ne zavedamo in se šele takrat, ko je življenje ogroženo ali se nam izteka, zavemo, kako zelo smo navezani nanj. Eno samo življenje imamo in je neponovljivo. Zato ga spoštujemo, ker je dragoceno v vsakem trenutku, takšno kot je, od spočetja do naravnega konca.

Žal se v naši družbi vse premalo čuti, da se življenja veselimo, in se tudi premalo zavedamo, kdaj se ga še posebej lahko veselimo.

Dragoceno je tako zdravo in krepko, kakor tudi bolno in krhko življenje. Prav ob bolnih in prizadetih se izkaže naša človečnost. Kako znamo zanje skrbeti in jim pomagati? Kadar znamo biti človeški, v sebi na poseben način začutimo prav posebno veselje do življenja, tudi če je to težko. Kako pomembno je ob takem človeku obstati in ne zbežati stran! To je pomembno tako za tistega, ki pomoč potrebuje, kot za tistega, ki pomaga.

Življenja se lahko veselimo samo, če ga vidimo takšnega, kot je v realnosti, če v vsakem trenutku govorimo resnico in ničesar ne izrivamo in/ali pometamo pod preprogo.

Ko ga sprejemamo takšnega, kot je, si pri tem pomagajmo. Ravno to druženje ob medsebojni pomoči nas dela bolj človeške in nam prinaša veselje.

Za vse to pa je potrebna tudi korajža. Ali jo premoremo za ta namen, da bi bili znamenje upanja za ta svet?

Metka Klevišar

28. NEDELJA med letom, 13. 10., sv. Koloman, mučenec

7:00: živi in † farani

9:00: † Oto OJSTERŠEK, 3. obl., in sin Boštjan

10:30: † Stanko HRIBERŠEK, 3. obl.

PONEDELJEK, 14. 10., sv. Kalist I., papež, mučenec

7:30: vsi živi in † duhovniki

† Ana HRASTNIK

† Francišek MAČEK

TOREK, 15. 10., sv. Terezija Avilska, cerkvena učiteljica

9:30: maša v Domu starejših Laško

19:00: † Olga KRAJNC, obl., in družina KRAJNC

† starši Terezija, Jernej in žena Danica MAČEK, brata
Branko in Zdenko KUNKEL

Po maši srečanje ŽPS-ja

SREDA, 16. 10., sv. Marjeta, devica

7:30: † Marko BEZGOVŠEK

† Ljudmila BREČKO

† Marija MAČEK

ČETRTEK, 17. 10., sv. Ignacij Antiohijski, škof, mučenec

19:00: † Jože TUŠEK in vsi † TUŠEK in SOTLAR

† Janez KRAŠOVEC, obl., in Franciška

PETEK, 18. 10., sv. Luka, evangelist

7:30: † Neža LELJAK

19:00: † Marija ZUPAN, obl., in Franc

† JUH, ROMIH, TROBIŠ, LENHART in za Božji
blagoslov

SOBOTA, 19. 10., sv. Pavel od Križa, duhovnik

19:00: † zahvala ob obletnici ozdravitve

† Dragica ŠUSTER

29. NEDELJA med letom, 20. 10., misijonska ned.

7:00: živi in † farani

9:00: † v družinah JAZBEC, JEZERNIK in GORIŠEK

† Anton TOPOLE, 4. obl.

10:30: † Peter VODIŠEK, 43. obl., in Jera

V torek, 15. oktobra bo po večerni sveti maši ob 19.30 srečanje članov Župnijskega pastoralnega sveta v prostorih župnišča.

✻ MARTINOVA LILIJA ✻

13. 10. 2024, leto 16, št.: 34

O VELIČINI KRIŽA...

“Križ je simbol ljubezni in žrtvovanja, ki nas opominja na moč vere in upanja.”

“Veličina križa ni v njegovem trpljenju, temveč v odrešenju, ki ga prinaša.”

“Križ nas uči, da je v vsakem trpljenju skrita moč, ki nas vodi k notranji rasti in duhovni preobrazbi.”

“Križ je znamenje, da tudi v najtemnejših trenutkih obstaja svetloba, ki nas vodi naprej.”

“Veličina križa je v njegovi sposobnosti, da združuje ljudi v veri, ljubezni in sočutju.”

(razni misleci)

Recept za večno življenje

Živimo v svetu, ki večno življenje enači z večno mladostjo. V svetu, kjer ni prostora za starost in modrost, ki pride z njo. O njej (modrosti) lahko v Svetem pismu preberemo, da jo moramo ceniti nad vse: bolj kakor žezla in prestole; bogastvo, neprecenljive dragulje, zlato, ki je le kupček peska in srebro, ki je le blato (v primerjavi z modrostjo); bolj kot zdravje in lepo postavo; raje kakor luč, ker njen plamen ne pozna pojemanja. Kajti z modrostjo pridejo vse dobrine, po njenih rokah neizmerno bogastvo. (Mdr 7,7-11)

Vse lepo in prav. Ampak nato v Markovem evangeliju beremo: »Kako težko bodo tisti, ki imajo premoženje, prišli v Božje kraljestvo!« (Mr 10,23). Tako težko, da bo še kamela, ki v povprečju meri v višino do 230 cm, lažje šla skozi šivankino uho, kamor sama nikoli ne uspem v prvo vdeti drobne nitke, ne da bi jo pred tem oslinila in stisnila med prsti (pa še takrat ni nujno, da mi uspe).

Ali bodo torej v Božje kraljestvo prišli samo revni in bo le-njim dano večno življenje? Mar to pomeni, da Jezus nima rad bogatih ljudi?

Tako kot vedno Božja beseda presega razumevanje človeka, tako v času Jezusovega tuzemskega življenja kot v današnjem času. Tako knjiga modrosti kot Markov evangelij govorita o bogastvu, ki ni vezano na materialni svet, ki je minljiv. Tudi ne govorita nujno o

gmotnih stvarih, ampak o vseh naših navezanostih, ki nam dajejo le navidezno varnost in jih težko izpuščamo (npr. čas, talente, znanje...). Kamela je prisposoba vsega, kar tvorimo skozi življenje v takšni meri, da ko pride-

mo do ozkih vrat, takšnih kot so bila v jeruzalemskem obzidju in so se imenovala Šivankino uho (dromedarji so morali raztovoriti kamelo, da je le-ta, brez tovora, šla skozi ozka vrata, sami pa so morali tovor odnesti za njo), doživimo stisko, ko smo se primorani osvoboditi navezanega »bremena«/»tovora«, katerega ni nujno, da ga v vsakdanu dojemamo kot breme.

»Kdo se potem more rešiti?« učenci sprašujejo Jezusa in On jim odvrne: »Pri ljudeh je to nemogoče, ne pa pri Bogu, kajti pri Bogu je vse mogoče« (Mr 10, 26-27). Tako kot si človek ne more sam podariti življenja tako se tudi ne more sam odrešiti. Zato nam je dano občestvo (kot Cerkev) in za vstop v to občestvo je potrebno premagati lastni egoizem; odpovedati se vsemu, kar imamo in sprejeti uboštvo, ki ga premnogo krat enačimo z revščino/pomanjkanjem. Vendar je **uboštvo notranja drža**; pomeni nenavezanost na materialne dobrine, ponižnost, hvaležnost in zavest, da je vse, kar imamo, podarjeno od Boga. In kdor ima v sebi to notranjo nenavezanost, bo lahko tudi razdal drugim in pri tem ne osirotel, saj **kdor daje, se mu bo dalo**. Pri Bogu velja povsem drugačna matematika kot pri ljudeh. Ko žrtvuješ nekaj, dobiš nazaj v veliko večji meri. In seveda, preiti iz človeške mentalitete v to, kar je Božje, je stvar Božje milosti, ne zgolj človeških naporov. Pri ljudeh je nemogoče, da bi se sami rešili. Pri Bogu pa je vse mogoče.

In nikar ne pozabimo, da se kamela, pred Šivankinim ušesom, ne raztovori sama, pomaga ji dromedar, ki skozi vrata prenese tudi njen tovor. Že apostol Pavel Galačanom naroča: »**Nosite bremena drug drugemu** in tako boste izpolnili Kristusovo postavo« (Gal 6,2), ki je dopolnila judovsko z zapovedjo ljubezni: »Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem, z vso dušo in z vsem mišljenjem. To je največja in prva zapoved. Druga pa je njej enaka: Ljubi svojega bližnjega, kakor sama sebe. Na teh dveh zapovedih stoji vsa postava in preroki« (Mt 22, 37-40).

Jezus ima rad vse ljudi in On na nas ne gleda po kakršnih koli zemeljskih merilih, zato tudi nima nič proti (materialno) premožnim ljudem. Njemu je pomembno samo, **kje je zasidrano človekovo srce**. Materialno premoženje ima neko močno privlačnost in človekovo srce je v veliki nevarnosti, da se preveč naveže na to premoženje, zato nas Jezus opozori, v današnjem evangeliju, na nevarnost, ki preti premožnim. Maksim spoznavalec, ki je umrl leta 622 v izgnanstvu na Kavkazu, pravi takole: »*Trije so vzroki za ljubezen do denarja: ugodje, nečimrnost in pomanjkanje vere. Najtežji od vseh je pomanjkanje vere. Pohotnež ljubi denar, da bi ga zapravljal za užitke. Nečimrnez zato, da bi si pridobil slavo. Človek, ki mu manjka vere, pa zato, da bi ga skrilo, ker se boji lakote, starosti in bolezni. Slednji bolj zaupa v denar kakor v Boga, Stvarnika vsega.*« Ni narobe imeti materialne dobrine, če z njimi pomagamo potrebnim. Narobe je imeti in kopičiti gmotna sredstva samo zase. Če so gmotne dobrine v službi ljudi, potem so upravičene in v tem primeru postanejo celo sredstvo ljubezni, saj z njimi služimo ljudem. Zaradi zapeljivosti bogastva, Jezus poudarja, da potrebujemo Božjo pomoč, da bi bogastvo in sploh materialne dobrine prav uporabljali. Materialne dobrine nam je Bog podaril, da bi mogli pomagati potrebnim. Tega pa človek ne more storiti iz svoje moči, ampak samo takrat, ko bo resnično povezan z Bogom. (povzeto po portal.prid.com)

Bodimo drug drugemu v oporo in pomoč pri prenašanju ter odlaganju bremen z besedami, dejanji in bližino sočutja (kjer ne govorimo o tem, da hočemo nekoga na vsak način spremeniti, ampak da z ljubečim srcem čutimo in spoštujemo njegovo srečo in žalost, jezo in radost, breme in svobodo, odločitev in odlašanje). In ne pozabimo, da nam je z zakramentom sprave podarjena milost razbremenitve, vsakokrat, ko prosimo odpuščanja in vsakokrat, ko odpuščamo.

Sliša se enostavno, tako kot reklame za različne kreme, obliže, napitke, tabletko in praške, ki obljublajo čudež čez noč. A ko pogledaš malo bliže, tisti t.i. drobnitisk, spoznaš, da je vsak recept le skupek sestavin (danosti), ki jih moramo vsakokrat znova prebrati, modro, srčno ter vztrajno uporabljati.